

27 Απριλίου, 1994

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΙΕΤΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 659/92)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Επιπρόσθετα προσόντα που δεν χαρακτηρίζονται ως πλεονέκτημα δεν προσδίδουν έκδηλη υπεροχή — Λαμβάνονται υπόψη μαζί με τα υπόλοιπα στοιχεία στη γενική αξιολόγηση των υποψηφίων.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Βαθμολογία — Λαμβάνεται υπόψη η γενική και όχι η επί μέρους βαθμολογία — Εκτός ότου ειδικά θέματα έχουν σημασία στην εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σύσταση Προϊσταμένου — Στοιχείο προσδιοριστικό και επαιξήτικο της αξίας του υποψηφίου — Δεν παραγνωρίζονται από την Ε.Δ.Υ παρά μόνο με ειδική αιτιολογία.

10

Ακυρωτική Απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Από την στιγμή που καθίσταται τελεσίδικη δημιουργεί δεδικασμένο στα ζητήματα που αποφασίστηκαν — Στην προσφυγή κατά της απόφασης επανεξέτασης δεν μπορούν να τύχουν εκδίκασης ζητήματα που αποτελούν ήδη δεδικασμένο.

15

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Υπερισχύει μόνο όταν τα άλλα δύο κριτήρια της αξίας και των προσόντων είναι ίσα.

20

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσφυγή κατά της απόφασης προαγωγής — Εξουσίες του Δικαστηρίου — Δεν επεμβαίνει να παρα-

μερίσει απόφαση προαγωγής παρά μόνο αν ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή αναντίλεκτη και αυταπόδεικτη αντικειμενικά.

5 Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση των καθ'ων η αίτηση να προάξουν αναδρομικά στη θέση επιθεωρητή εργαστηρίου (Προϊϋπολογισμός Ανάπτυξης) Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο το ενδιαφερόμενο μέρος αντί του ιδίου.

10 Η επίδικη απόφαση λήφθηκε μετά από επανεξέταση της υπόθεσης, λόγω ακύρωσης της αρχικής απόφασης - με την οποία είχε προαχθεί ο αιτητής στην παρούσα προσφυγή - από το Ανώτατο Δικαστήριο, που είχε αποφασίσει πως η παραγνώριση των συστάσεων του Διευθυντή ως αναιτιολόγητων αποτελούσε λόγο ακύρωσης της απόφασης υπό τις περιοριστάσεις της υπόθεσης.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20 1) Επιπρόσθετα ακαδημαϊκά προσόντα που δεν χαρακτηρίζεται από τα Σχέδια Υπηρεσίας ως πλεονέκτημα, δεν πρέπει να βαρύνουν πολύ στη σκέψη της Επιτροπής, ούτε μπορούν από μόνα τους να θεμελιώνουν έκδηλη υπεροχή.

25 Τέτοια προσόντα, όμως, μπορούν να ληφθούν υπόψη στην εκτίμηση της ικανότητας των υποψηφίων για την καλύτερη εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης να πρέπει να συνκετιμώνται μαζί με τα υπόλοιπα στοιχεία στη γενική αξιολόγηση των υποψηφίων, χωρίς να δίδεται σ' αυτά υπέρμετρη βαρύτητα.

30 Η ίδια Επιτροπή ανέφερε πως έλαβε υπόψη τα προσόντα όλων των υποψηφίων, καθώς και το ενδιαφέρον τους για απόκτηση πρόσθετων ακαδημαϊκών προσόντων. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει πως η μελέτη της όσον αφορά το κριτήριο αυτό, δεν περιορίστηκε μόνο στο ενδιαφερόμενο μέρος.

35 2) Είναι αρχή της νομολογίας πως κατά τη σύγκριση των υποψηφίων σημασία έχει η γενική βαθμολογία στις εμπιστευτικές εκθέσεις και όχι η βαθμολογία στις επί μέρους παραγράφους, εκτός εάν κάποια ειδικά θέματα έχουν σημασία στην εκτέλεση των καθηκόντων της
40 υπό πλήρωση θέσης.

Το γεγονός ότι η Επιτροπή στην υπό κρίση περίπτωση ανέφερε το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέιχε στα σημεία της εμπιστευτικής έκθεσης του 1988, δεν εξυπακούει ότι βάσισε αποκλειστικά την κρίση

της στο γεγονός αυτό. Αντίθετα, όπως η ίδια ανέφερε στο σχετικό πρακτικό, έλαβε υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους, με έμφαση σ' αυτές των τελευταίων χρόνων και όπως ορθά παρατήρησε, το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε οριακά των άλλων υποψηφίων σε αξία, η υπεροχή του όμως ενισχύετο από τη σύσταση του Διευθυντή. 5

- 3) Όπως έχει επανειλημμένα νομολογηθεί, η σύσταση του Προϊστάμενου ενός Τμήματος είναι ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία κρίσεως, για το λόγο ότι ο Προϊστάμενος ενός Τμήματος βρίσκεται σε μοναδική θέση να εκτιμά τις ανάγκες της υπηρεσίας, καθώς και την καταλληλότητα των υποψηφίων προς εκτέλεση των καθηκόντων μιας θέσης. Η σύσταση του Διευθυντή είναι στοιχείο προσδιοριστικό και επαυξητικό της αξίας του υποψηφίου, που δεν μπορεί να παραγνωρισθεί από την Επιτροπή, χωρίς αυτή να δώσει ειδικούς λόγους για την παραγνώρισή της. 10
15

- 4) Ο αιτητής απέσυρε τη έφεση, την οποία είχε αρχικά καταχωρίσει εναντίον της πρωτόδικης απόφασης. Κατά συνέπεια, η απόφαση αυτή κατέστη τελεσίδικη και δημιούργησε δεδικασμένο αναφορικά με το ζήτημα της σύστασης του Διευθυντή, καθώς και υποχρέωση στην Επιτροπή να επανεξετάσει εκ νέου το θέμα και να εκδώσει απόφαση απαλλαγμένη από τα σφάλματα που άσκησαν επιρροή στη λήψη απόφασης που ακυρώθηκε. 20

Στα πλαίσια της υποχρέωσής της προς συμμόρφωση με τη δικαστική απόφαση, η Επιτροπή επανέλαβε τη διαδικασία προαγωγής και έλαβε υπόψη της, όπως όφειλε, την κριθείσα ως νόμιμη σύσταση του Διευθυντή. 25

Ενόψει των όσων αναφέρθηκαν πιο πάνω, όλοι οι ισχυρισμοί του δικηγόρου του αιτητή που αφορούσαν τη σύσταση του Διευθυντή, και δη στο ότι αυτή ήταν ανατιολόγητη δεν θα τύχουν εξέτασης από το Δικαστήριο τούτο. 30

- 5) Είναι ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή πως η Επιτροπή αγνόησε πλήρως την υπεροχή του αιτητή σε αρχαιότητα, το γεγονός δε αυτό κατέστησε την όλη απόφαση άκυρη λόγω πλάνης. 35

Ο πιο πάνω ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή απορρίπτεται. Η Επιτροπή στο πρακτικό της συνεδρίασης της της 20.4.92, ανέφερε ότι έλαβε υπόψη την αρχαιότητα των υποψηφίων, καθώς και το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υστερούσε σε αρχαιότητα των άλλων δύο κατά 2 χρόνια και 4 μήνες. 40

Έχει επανειλημμένα νομολογηθεί πως η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο επιλογής, αλλά υπερισχύει μόνο όταν τα άλλα δύο κριτήρια είναι κατά το μάλλον ή ήττον ίσα.

5 Στην προκειμένη περίπτωση η κατά 2 χρόνια και 4 μήνες υπεροχή του αιτητή σε αρχαιότητα έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους, δεν ήταν ικανή να κλίνει την πλάστιγγα υπέρ του. Επιπλέον η σύσταση του Διευθυντή καθιστούσε το ενδιαφερόμενο μέρος υπέρτερο του αιτητή όσον αφορά την αξία του.

10

6) Ένα διοικητικό Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει για να παραμερίσει μια απόφαση προαγωγής, εκτός εάν ικανοποιηθεί ότι ο αιτητής υπερείχε έδηλα του επιλεγμένου υποψηφίου. Στην παρούσα υπόθεση ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει ότι η υπεροχή του ήταν αντικειμενικά αναντίλεκτη και αυταπόδεκτη με βάση το σύνολο των τριών κριτηρίων.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

20 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Andreou v Republic (1979) 3 C.L.R. 379,

Michaeloudis v. Republic (1982) 3 C.L.R. 963,

25

Michaelides a.o. v. Republic (1987) 3 C.L.R. 2170,

Dometakis v. Republic (1988) 3 C.L.R. 1673,

30

Δημοκρατία ν. Παπαμιχαήλ (1989) 3 Α.Α.Δ. 823,

Ζαπίτης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1098,

Ιωνά κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1775,

35

Χριστοφή ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2245,

Republic v. Roussos (1987) 3 C.L.R. 1217,

40

Σάββα ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2037,

Ζαβρός κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2780,

Republic a.o. v. Kastellanos (1988) 3 C.L.R. 2249,

<i>Haris v. Republic</i> (1989) 3 C.L.R. 147,	
<i>Papamichael v. Republic</i> (1987) 3 C.L.R. 1357,	
<i>Savva v. Republic</i> (1987) 3 C.L.R. 809,	5
<i>Σταύρου ν. Δημοκρατίας</i> (1989) 3 Α.Α.Δ. 1206,	
<i>Constantinou v. Republic</i> (1972) 3 C.L.R. 116,	10
<i>Gava v. Republic</i> (1984) 3 C.L.R. 1391,	
<i>Μιλτιάδους κ.ά. ν. Δημοκρατίας</i> (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,	
<i>Χριστοδουλίδης κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ.</i> (1989) 3 Α.Α.Δ. 1029,	15
<i>Γενακρίτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας</i> (1992) 4 Α.Α.Δ. 2346,	
<i>Leonidou v. Republic</i> (1986) 3 C.L.R. 1647,	20
<i>Trapelides v. Republic</i> (1986) 3 C.L.R. 1861,	
<i>Kimis v. Republic</i> (1987) 3 C.L.R. 299,	
<i>HadjiIoannou v. Republic</i> (1983) 3 C.L.R. 1041,	25
<i>Lewis v. Δημοκρατίας</i> (1989) 3 Α.Α.Δ. 1253,	
<i>Ευαγγέλη κ.ά. ν. Δημοκρατίας</i> (1990) 3 Α.Α.Δ. 634.	30

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκε στη μόνιμη θέση Επιθεωρητή Εργαστηρίου (Προ-ύπολογισμός Ανάπτυξης) Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο, το ενδιαφερόμενο μέρος, αντί του αιτητή.

Ε. Ευσταθίου, για τον Αιτητή.

Π. Χ' Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

5 “Δήλωση και/ή διαταγή του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ’ ων η αίτηση η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας την 3η Ιουλίου 1992 αριθμός 2721, δημοσίευση υπ’ αρ. 2180 και με την οποία οι καθ’

10 ων η αίτηση προήγαγαν στη μόνιμη θέση Επιθεωρητή Εργαστηρίου (Προϋπολογισμός Ανάπτυξης) Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο, αναδρομικά από 1.4.1989 το Ενδιαφερόμενο Μέρος Σάββα Σαββίδη αντί του αιτητή είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη εννόμου αποτελέσματος, παν δε το παραλειφθέν δεν θα έπρεπε να ελάμβανε χώραν.”

15 Η παρούσα υπόθεση αφορά την επανεξέταση μετά από ακυρωτική απόφαση, της πλήρωσης μιας θέσης Επιθεωρητή Εργαστηρίων στο Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο.

20 Στις 14.3.89 η καθ’ ης η αίτηση Επιτροπή αποφάσισε να προσφέρει προαγωγή στην επίδικη θέση στον αιτητή στην παρούσα προσφυγή, Πέτρο Χρυσοστόμου.

25 Τη νομιμότητα της πιο πάνω απόφασης αμφισβήτησε το ενδιαφερόμενο μέρος στην παρούσα προσφυγή Σάββας Σαββίδης με την υπ’ αρ. 307/89 προσφυγή του (*Σαββίδης ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2555).

30 Στις 21.6.90 η απόφαση προαγωγής του Πέτρου Χρυσοστόμου ακυρώθηκε από το Δικαστήριο με το ακόλουθο σκεπτικό:

“Από τις πιο πάνω αυθεντίες προκύπτει ότι η Ε.Δ.Υ. λανθασμένα αγνόησε τη σύσταση του Διευθυντή του Α.Τ.Ι. υπέρ του Αιτητή με την αιτιολογία ότι αυτή δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένη. Εφόσον η σύσταση αυτή του Διευθυντή δεν έρχεται σε αντίθεση, τουναντίον συνάδει απόλυτα, με την όλη εικόνα που συνθέτουν οι εμπιστευτικές εκθέσεις και τα άλλα στοιχεία των φακέλων των υποψηφίων, η Ε.Δ.Υ. όφειλε να την είχε λάβει υπόψη της στην αξιολόγηση και στη σύγκριση των υποψηφίων που έκα-

35 με και να προσδώσει σ’ αυτή την αυξημένη σημασία που η νομολογία καθορίζει εν όψει του γεγονότος ότι η αποτελεσματική και η επιτυχής εκτέλεση των καθηκόντων της επίδικης κενής θέσης απαιτεί και προϋποθέτει εξειδικευμένες γνώσεις, και εν όψει του γεγονότος ότι οσοδήποτε μικρή και να είναι η υπεροχή του Αιτητή, όπως προκύπτει από το σύνολο των εμπιστευτικών εκθέ-

40

σεων, η υπεροχή αυτή μεγεθύνεται σε μεγάλο βαθμό από τη σύσταση του Διευθυντή. Η αιτιολογία λοιπόν που έδωσε η Ε.Δ.Υ. και που είχε καθήκον να δώσει, σύμφωνα με τη νομολογία, όταν αποφάσιζε να αγνοήσει τη σύσταση του Διευθυντή του Α.Τ.Ι., δεν ευσταθεί, και θα πρέπει να θεωρηθεί ως να μην είχε δοθεί ποτέ. Πάσχει, επομένως η τελική απόφαση της Ε.Δ.Υ. για το λόγο αυτό. Αυτό σημαίνει ότι η Ε.Δ.Υ. ενήργησε στην παρούσα περίπτωση κάτω από πλάνη αναφορικά με τα πράγματα και το νόμο και ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας και θα πρέπει, ως εκ τούτου, να ακυρωθεί.”

5

10

Το Δικαστήριο δεν ασχολήθηκε με το ζήτημα της διαπίστωσης εκδηλης υπεροχής, αλλά, όπως το ίδιο ανέφερε, αποφάσισε να αφήσει το έργο αυτό στο αρμόδιο όργανο, ώστε να εξάξει τα δικά του συμπεράσματα ως προς την ταυτότητα του πλέον κατάλληλου υποψηφίου προς πλήρωση της θέσης.

15

Η Επιτροπή, έχοντας υπόψη την υποχρέωσή της να επαναφέρει τα πράγματα στην κατάσταση που ίσχυε πριν την ακυρωτική απόφαση, αποφάσισε να ειδοποιήσει γραπτώς το ενδιαφερόμενο μέρος ότι επανέρχεται στη θέση που κατείχε πριν την 1.4.89 (βλ. Παράρτημα 1 στην ένσταση).

20

Περαιτέρω αποφάσισε να επανεξετάσει την υπόθεση με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της ακυρωθείσας απόφασης, λαμβάνοντας υπόψη το περιεχόμενο της δικαστικής απόφασης.

25

Στη συνεδρίασή της με ημερ. 20.4.92 (Παράρτημα 3), η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των τριών υποψηφίων που διέθεταν τα απαιτούμενα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας, με βάση τα στοιχεία που ανάγονταν στον ουσιώδη χρόνο.

30

Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους, με ιδιαίτερη έμφαση στις εκθέσεις που αφορούσαν την περίοδο μετά το 1982.

35

Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη της σύσταση στην οποία προέβη ο Διευθυντής στη συνεδρίαση της Επιτροπής με ημερ. 14.3.89, ο οποίος με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους, αξία, προσόντα και αρχαιότητα, έκρινε ως επικρατέστερο και σύστησε το Σάββα Σαββίδη.

40

Η Επιτροπή έκρινε ότι με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό

τους, το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε των άλλων υποψηφίων σε ό,τι αφορά την αξία και τα ακαδημαϊκά προσόντα, υστερούσε δε σε ό,τι αφορά την αρχαιότητα.

- 5 Ειδικότερα σημείωσε πως όσον αφορά την αξία, το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε οριακά των άλλων υποψηφίων, πως κατά το 1988 υπερείχε γιατί χαρακτηρίστηκε “Εξάιρετος” σε 11 σημεία ενώ οι άλλοι δύο σε οκτώ σημεία και πως για το 1984 το ενδιαφερόμενο μέρος αξιολογήθηκε ως Εξάιρετος, ενώ ο αιτητής ως Λίαν Καλός.
- 10 Η υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους, ανέφερε η Επιτροπή, ενισχύετο με τη σύσταση του Διευθυντή.

- Αναφορικά με τα προσόντα η Επιτροπή παρατήρησε ότι, το ενδιαφερόμενο μέρος κατέβαλλε συνεχείς προσπάθειες για ενδυνάμωσή τους, παρακολουθώντας σεμινάρια και προγράμματα σχετιζόμενα με τα καθήκοντα της θέσης του.
- 15

- Επίσης σημείωσε ότι σε αρχαιότητα το ενδιαφερόμενο μέρος υστερούσε από τους άλλους δύο υποψηφίους κατά 2 χρόνια και 4 μήνες.
- 20

- Συμπερασματικά η Επιτροπή έκρινε πως με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία, που ανάγοντο στον ουσιώδη χρόνο, το ενδιαφερόμενο μέρος Σαββίδης, ο οποίος είχε τη σύσταση του Διευθυντή, υπερείχε των άλλων δύο και αποφάσισε να τον προάξει ως τον πιο κατάλληλο στη μόνιμη θέση Επιθεωρητή Εργαστηρίου, αναδρομικά, από 1.4.89.
- 25

- Είναι η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή, πως η Επιτροπή απέδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στα πρόσθετα ακαδημαϊκά προσόντα του ενδιαφερόμενου μέρους, τα οποία δεν αποτελούσαν πλεονέκτημα με βάση το Σχέδια Υπηρεσίας και επιπλέον αγνόησε παντελώς ανάλογα προσόντα που διέθετε ο αιτητής.
- 30

- Επίσης υπέβαλε πως η κρίση της Επιτροπής ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε σε αξία και που στηρίχθηκε στη στάθμιση των επί μέρους βαθμολογιών στην εμπιστευτική έκθεση του 1988, ήταν πεπλανημένη και αντίθετη με την αρχή της νομολογίας ότι κατά τη σύγκριση των υποψηφίων λαμβάνεται υπόψη η γενική βαθμολογία στις εμπιστευτικές εκθέσεις και δεν αποδίδεται βαρύτητα στις διαφορές που υπάρχουν στις επί μέρους παραγράφους.
- 40

Τέλος επιχειρηματολόγησε πως η σύσταση του Διευθυντή, που υιοθετήθηκε από την Επιτροπή, ήταν ανατιολόγητη και βρισκόταν

σε αντίθεση με το περιεχόμενο των φακέλων και την πραγματική εικόνα των υποψηφίων.

Συμφωνώ με το νομολογιακό αξίωμα που παρέθεσε ο δικηγόρος του αιτητή, ότι επιπρόσθετα ακαδημαϊκά προσόντα που δεν χαρακτηρίζονται από τα Σχέδια Υπηρεσίας ως πλεονέκτημα, δεν πρέπει να βαρύνουν πολύ στη σκέψη της Επιτροπής, ούτε μπορούν από μόνα τους να θεμελιώσουν έκδηλη υπεροχή.

Τέτοια προσόντα, όμως, μπορούν να ληφθούν υπόψη στην εκτίμηση της ικανότητας των υποψηφίων για την καλύτερη εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης και πρέπει να συνεκτιμώνται μαζί με τα υπόλοιπα στοιχεία στη γενική αξιολόγηση των υποψηφίων, χωρίς να δίδεται σ' αυτά υπέρμετρη βαρύτητα [βλ., *Andreou v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 379, *Michaeloudis v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 963, *Michael Michaelides and Another v. The Republic of Cyprus* (1987) 3 C.L.R. 2170, *Nicos Dometakis v. The Republic of Cyprus* (1988) 3 C.L.R. 1673, *Κυπριακή Δημοκρατία, μέσω Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ν. Πέτρον Παπαμιχαήλ* (1989) 3 Α.Α.Δ. 823, *Μίκης Ζαπίτης και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1098, *Ιωάννης Κ. Ιωνά και Άλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1775, *Δρ. Χρυσόστομος Χριστοφή ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2245].

Η ίδια η Επιτροπή ανέφερε πως έλαβε υπόψη τα προσόντα όλων των υποψηφίων, καθώς και το ενδιαφέρον τους για απόκτηση πρόσθετων ακαδημαϊκών προσόντων. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει πως η μελέτη της όσον αφορά το κριτήριο αυτό, δεν περιορίστηκε μόνο στο ενδιαφερόμενο μέρος.

Είναι αρχή της νομολογίας πως κατά τη σύγκριση των υποψηφίων σημασία έχει η γενική βαθμολογία στις εμπιστευτικές εκθέσεις και όχι η βαθμολογία στις επί μέρους παραγράφους, εκτός εάν κάποια ειδικά θέματα έχουν σημασία στην εκτέλεση των καθηκόντων της υπό πλήρωση θέσης (βλ. *R. v. Roussos* (1987) 3 C.L.R. 1217, 1224, *Κωνσταντίνος Σάββα ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2037, *Παναγιώτης Ζαβρός & Μαρούλλα Σιδερά ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2780, *Republic & Another v. Kastellanos* (1988) 3 C.L.R. 2249, *Haris v. R.* (1989) 3 C.L.R. 147).

Το γεγονός ότι η Επιτροπή στην υπό κρίση περίπτωση ανέφερε πως το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε στα σημεία της εμπιστευτικής έκθεσης του 1988, δεν εξυπακούει ότι βάσισε αποκλειστικά την κρίση της στο γεγονός αυτό. Αντίθετα, όπως η ίδια ανέφερε στο σχετι-

κό πρακτικό, έλαβε υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους, με έμφαση σ' αυτές των τελευταίων χρόνων και όπως ορθά παρατήρησε, το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε οριακά των άλλων υποψηφίων σε αξία, η υπεροχή του όμως ενισχύετο από τη σύσταση του Διευθυντή.

Όπως έχει επανειλημμένα νομολογηθεί, η σύσταση του Προϊσταμένου ενός Τμήματος είναι ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία κρίσεως, για το λόγο ότι ο Προϊστάμενος ενός Τμήματος βρίσκεται σε μοναδική θέση να εκτιμά τις ανάγκες της υπηρεσίας, καθώς και την καταλληλότητα των υποψηφίων προς εκτέλεση των καθηκόντων μιας θέσης. Η σύσταση του Διευθυντή είναι στοιχείο προσδιοριστικό και επαυξητικό της αξίας του υποψηφίου, που δεν μπορεί να παραγνωρισθεί από την Επιτροπή, χωρίς αυτή να δώσει ειδικούς λόγους για την παραγνώρισή της. [Βλ. *Papamichael v. R.* (1987) 3 C.L.R. 1357, *Savva v. R.* (1987) 3 C.L.R. 809, *Δημοκρατία ν. Πέτρου Μιχαήλ* Α.Ε. Αρ. 745, ημερ. 12.4.89, *Έλενα Σταύρου ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1206].

Η πρώτη απόφαση προαγωγής που λήφθηκε από την Επιτροπή, ακυρώθηκε από το Δικαστήριο στην *Σαββίδης ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2555, για το λόγο ότι η Επιτροπή λανθασμένα αγνόησε τις καθόλα νόμιμες συστάσεις του Διευθυντή υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους στην παρούσα προσφυγή, Σάββα Σαββίδη.

Ο αιτητής απέσυρε την έφεση, την οποία είχε αρχικά καταχωρίσει εναντίον της πρωτόδικης απόφασης. Κατά συνέπεια, η απόφαση αυτή κατέστη τελεσιδική και δημιούργησε δεδικασμένο αναφορικά με το ζήτημα της σύστασης του Διευθυντή, καθώς και υποχρέωση στην Επιτροπή να επανεξετάσει εκ νέου το θέμα και να εκδώσει απόφαση απαλλαγμένη από τα σφάλματα που άσκησαν επιρροή στη λήψη απόφασης που ακυρώθηκε. [Βλ. σχετικά, *Ioannis Constantinou v. R.* (1972) 3 C.L.R. 116, 128, *Gava v. R.* (1984) 3 C.L.R. 1391, 1395, *Κλέαρχος Μιλτιάδους & Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318, *Κυριάκος Χριστοδουλίδης κ.ά. ν. Α.Τ.Η.Κ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1029 και *Χάρυ Γενακρίτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2346].

Στα πλαίσια της υποχρέωσής της προς συμμόρφωση με τη δικαστική απόφαση, η Επιτροπή επανέλαβε τη διαδικασία προαγωγής και έλαβε υπόψη της, όπως όφειλε, την κριθείσα ως νόμιμη σύσταση του Διευθυντή.

Ενόψει των όσων αναφέρθηκαν πιο πάνω, όλοι οι ισχυρισμοί του δικηγόρου του αιτητή που αφορούσαν τη σύσταση του Διευθυ-

ντή, δεν θα τύχουν εξέτασης από το Δικαστήριο τούτο.

Είναι ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή πως η Επιτροπή αγνόησε πλήρως την υπεροχή του αιτητή σε αρχαιότητα, το γεγονός δε αυτό κατέστησε την όλη απόφαση άκυρη λόγω πλάνης.

5

Ο πιο πάνω ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή απορρίπτεται. Η Επιτροπή στο πρακτικό της συνεδρίασής της της 20.4.92, ανέφερε ότι έλαβε υπόψη την αρχαιότητα των υποψηφίων, καθώς και το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υστερούσε σε αρχαιότητα των άλλων δύο κατά 2 χρόνια και 4 μήνες.

10

Έχει επανειλημμένα νομολογηθεί πως η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο επιλογής, αλλά υπερισχύει μόνο όταν τα άλλα δύο κριτήρια είναι κατά το μάλλον ή ήττον ίσα.

15

Στην προκειμένη περίπτωση η κατά 2 χρόνια και 4 μήνες υπεροχή του αιτητή σε αρχαιότητα έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους, δεν ήταν ικανή να κλίνει την πλάστιγγα υπέρ του. Επιπλέον η σύσταση του Διευθυντή καθιστούσε το ενδιαφερόμενο μέρος υπέρτερο του αιτητή όσον αφορά την αξία [βλ. σχετικά, *Leonidou v. R.* (1986) 3 C.L.R. 1647, *Trapelides v. R.* (1986) 3 C.L.R. 1861 και *Kirnis v. R.* (1987) 3 C.L.R. 299].

20

Ένα διοικητικό Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει για να παραμερίσει μια απόφαση προαγωγής, εκτός εάν ικανοποιηθεί ότι ο αιτητής υπερείχε έκδηλα του επιλεγέντος υποψηφίου. Στην παρούσα υπόθεση ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει ότι η υπεροχή του ήταν αντικειμενικά αναντίλεκτη και αυταπόδεικτη με βάση το σύνολο των τριών κριτηρίων. [Βλ. σχετικά, *Hjiloannou v. R.* (1983) 3 C.L.R. 1041, 1043, *Rolis Lewis v. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1253 και *Ευαγγέλη κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 634].

25

30

Η Επιτροπή έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση μετά από δέουσα έρευνα και ασκώντας στα νόμιμα πλαίσια τη διακριτική της εξουσία.

35

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή αποτυγχάνει και ακυρώνεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.